

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravištvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno trisopne vrsto se plačuje: 6 kr. če se tiska 1krat, 5 " " " 2krat, 4 " " " 3krat. večje pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Pogled na Francosko.

Videti je, da se je politično in vojaško stanje Francoske obrnilo na bolje in zajezilo štiritednje urno napredovanje pruskega orožja. Zlasti na 4 stvari se mora zdaj obračati javna pozornost. Te 4 stvari so med seboj veriga, v kateri se ne sme nič utrgati, ako se hoče Francoska še dalj časa držati in ohraniti, in te so: Metz, Pariz, pomočna armada, ki se snuje na francoskem jugu, in pa ljudska vojska, katero snuje Garibaldi na vzhodu, zlasti v Vogezih, torej Prusom za hrbtom.

O Metzu se je zadnje dni mnogo govorilo, da se hoče podati. Bazainov adjutant general Boyer se je bil podal celo v glavni kvatir v Versailles. Eni trdijo, da pomanjkanje in lakota sili Bazaina na prodajo, drugi so zagotavljali, da je Bazaine z Napoleonom v dogovorih in da ga je preslepila gizdava želja „zvonec nositi“ v svoji domovini. Eno kakor drugo je neverjetno. Po strokovnjaških poročilih dobro podučenega dunajskega lista se more Metz držati še 2—3 mesece, in ker se na Metz ni poskusil še noben naskok, da ker se niti resno ne oblega, zaukazovala bi že vojaška čast sama francoskemu maršalu, da bi preje z največjo obupno drzovitostjo skušal siloma predreti oblegujočega sovražnika in tako oditi, nego da bi se strahopetno in sramotno udal.

Kar se tiče druge točke — tajnih dogovorov z Napoleonom —, ima Bazaine morebiti največjo poželjenje biti rešitelj svoji domovini, a njegov brat je že izrekel, da maršal Bazaine priznava republiko. Toliko je gotovo, da bi neizogubljivo morala nastati vojska med Francozi samimi, ko bi Bazaine morebiti hotel skušati prejšnjo vlado Evgenino zopet obnoviti in samega sebe

za diktatorja usiliti. A slednje ni verjetno. Res je Francoz kos vse storiti, ne strašiti se najsilovitejše revolucije, kader veliko načelo navdušuje njegovo srce, a da bi iz samega slavoheleja vzbujal državljansko vojsko med domačini samimi, temu Francoz ni kos — torej tudi Bazaine ne. Morebiti se je Bazaine s Prusi pogajal, da bi sebe in svojo vojsko osvobodil, in je bil za to ceno pripravljen žrtvovati trdnjavo Metz; toda ravno ta cena je morala Prusom biti previsoka, ker bi jim bila Bazainova armada ob Loari ravno tako nevarna, kakor pred Metzom. Morebiti pa — in to je najverjetnejše — je hotel Bazaine, ki je odtrgan in odsekan od vsake zveze s zunanjim svetom, po svojem adjutantu le zvedeti, kaj se v pruskem taboru in na bojiščih sploh govori, dela in misli, in je v ta namen ponudil nasvete, ki njega niso nikakor vezali, in od katerih tudi ni bilo pričakovati, da bi jih Prusi sprejeli, kakor jih po zadnjih poročilih res niso.

Pariz sam je res še le začel braniti se, a že začetek precej obeta. Če tudi pruska poročila skušajo skrajšati in znižati vrednost napadov, ki so jih Parižani storili na obsadno armado, vendar tudi po tem zniževanju še dovolj ostaja, kar kaže Parižanov pogum in vztrajnost. Pariz je za več mesecev s življenjem oskrbljen in slabi letni čas je Francozom tako koristen, kakor Prusom nadležan. Trochu je videti, da je ne le visokoumen mož, ampak da ima tudi dosti praktične previdnosti in skušenosti. Toliko napovedani socijalistični nemiri v Parizu konečno se gotovo toliko časa ne bodo uneli, dokler stoji sovražnik pred glavnim mestom. Največemu socijalističnemu razgrajču je celo Rochefort odpovedal svoje dosedanje prijateljstvo.

Do zdaj je učila skušnja, da je izgled glavnega mesta merodajen za vse druge okraje. Leta 1814 in 1815 se Pariz skorej nič ni branil in to je odločevalo

francosko osodo. Dandenes se Pariz junško brani in to je prevažno za prihodnje dogodjaje.

Vendar bi najhrabrejša bramba glavnega mesta nič ne koristila, ako bi ne bilo mogoče v južni in zahodni deželi francoski osnovati armade, ki bi prišla Parizu na pomoč. Tudi v tem oziru ne stojé stvari preslabo. Ljudi nikakor ne pomanjkuje, tudi orožja ne. Za zdaj samo še pomanjkuje organizatoričnega talenta, ki bode množine vredil in vodil. V vseh okrajih že pridno eksercirajo in manévriajo. Odložilo bo v tej zadevi le to, ali se bode Pariz toliko časa branil, da bodo nove podporne čete dovolj izvežbane za vojsko.

To tudi Prusi dobro vidijo, da se jim je Pariza čem preje tem bolje polastiti. Da bi to odvrnili, hoté se Francozi poslužiti dveh drastičnih pripomočkov; francosko brodovje je zopet začelo operirati v vzhodnem in severnem nemškem morji; v teh operacijah brodovja do srede decembra led ne more motiti. Brodovje se bode skušalo odškodovati za streljanje na Pariz in bode ravno tako neusmiljeno streljalo na nemška primorska mesta itd. Drug še bolj izdaten pripomoček je ekspedicija Garibaldijeva, ki se bode s precej krepko vojno Prusom za hrbtom sukal in skušal Elzasijo in Lotringijo oborožiti in naščuvati proti tujemu usiljevalcu.

To so štirje udje sprva omenjene verige; v 4—5 tednih bi francoski vojni moči posebno ne škodovalo, ako počí eden ali drugi teh udov; za zdaj je treba, da vsak ostane cel in kolikor mogoče krepak in vztrajen. Ako se ti udje toliko časa vedó držati, postane vojna dolgotrajna in tudi Prusov se bode lotilo neko čustvo, da vendar stvari niso tako gotove, kakor se sploh misli. Ako pruski vojskovodje že zdaj nimajo gotovega prepričanja, da v kratkem in odločivno zmagaajo, potem pač najbolje storé, ako pogojev za pri-

Listek.

Prijateljski dopisi do brata hipohondra.

III.

Draga dušica!

Hätte die Katze Flügel, kein Sperling
wäre in der Luft mehr,
Hätte, was jeder wünscht, Jeder, was
hätte noch was?

Te vrstice nekega nemškega pesnika, čegar ime mi ni več znano, denes stavim na čelo svojega pisma. W. Temple je zadovoljnost življenje stavil na te tri pogodbe: zdravje, mir in lepo vreme. Prvega nimam jaz ni ti, drugega nam ne daja svet in tretja pogodba je v — božji pratiki. Tako za naju ni več mogoče srečno živeti? O pač, če zdravja nimaš, pretrpi bolehnost, in premagaj bolezen z duhom in srcem. Nemec to moč imenuje: Gemüth. Miruna svetu ni najti: Ti, kakor jaz imava opraviti z uradi. Višji nama pišejo: „Euer Ehrwürden, das wohllehwürdige Amt wird aufgefordert“, prav po slogu mongolskih oblastnikov; nadleguje naju posebno sedaj zmešani svet, vendar še si znaš dokaj miru okovariti, ako marsiktero „Auforderung“ deneš ad acta. Vreme, tudi pogodba zadovoljnega življenja, je res letos celo nenaravno, ali brate kljubuj mu!

Skakaj po hiši, ker za turnarja nisi več sposoben, žvižgaj, vriskaj, kedar je zunaj hudi piš in tvoje žilice popuščajo, pojdi na polje po deževji, in poj si pesmico berolinskega šnapsbrudra:

Man kommt und weiss nicht wie
Durch Regen ohne Paraplui.

Če pa ne moreš iz hiše, beri latinsko pol teologično delo Španjolca Sarassa: „ars semper gaudendi“, in študiraj učeno razpravo Nemca Taubmanna: Was ist zu thun, wenn man auf einer Sonnenuhr gern die Zeit wissen möchte, und doch die Sonne nicht scheint?

Sploh pa ti svetujem, dragi brate hipohonder, sprehajaj se, kedar imaš neugoden dolg čas. Ali vzemi si spremljevalca! Sam obedovati, sam se kopati in sprehajati ni dobro. Ali koga bodem s seboj vzel v svojem kraju, kjer ni nobene inteligentne duše? Vzemi prvo človečjo dušo, dasiravno je butasta; ako ne najdeš človeka, vzemi psička, samo da se zmeniš, in grilov ne lovi! Že stari modrijani so rekli: sam jesti, sam sprehajati in kopati se ne tekne. V slabem vremenu pomagajo tudi gosli, klavir, čopič, ali midva nisva imela sreče v mladosti najini se naučiti godbe in slikarije — vendar v sili ni treba virtuoznosti. Brenkni v brum dico, ali harmoniko, vzemi olovko in risaj možiceljne, in čas Ti tudi prejde v slabem vremenu. Risaj karikature, saj jih imaš dovolj pred seboj iz svojega življenja. Kozula, burkla, žezlo, vse ti daje dovolj predmeta. Prebiraj stare pratike, in našel boš dosti razvedrenja. Skrbi pa še posebno, da dobiš skoro svoje ognjišče. Sicer ga je težko dobiti, in ti nečeš se uklanjati pred mogočnejši, in kot pesek z repcem migati pred patroni, vendar ker imaš zaslužnja, apeliraj na to, in čuvaj morale bodo morali, ako so sami moralici, ti dati za stare dni — ognjišče, in ko ga imaš, dasiravno je majhno, zapoj

si z onim kmečkim farmeštrom, ki je bil dolže kaplan, nego je sin človekov navetu živel:

Beatus ille homo,
Qui vivit sua domo,
Habet bonam pacem,
Et sedet post fornacem,
Laudat deum trinum,
Et bibet bonum vinum.

Vendar ne išči si ognjišča v okraji, kjer ne raste: bonum vinum. Zapomni si resnico besed: „Non omnis fert omnia tellus. Z Bogom! Ves Tvoj

Επιχαρμος.

IV.

Draga dušica!

Iz Tvojega poslednjega spisa vidim, da se Ti bojiš starosti, in da hočeš vedeti, kaj jaz o starosti mislim. Eheu! fugaces labuntur anni! res je, in pomnež nas zapušča, in spanja ni, in prebavljati ne moremo, tudi ni zabavljati, družeb se ogiblremo in gondravost nas obseda, zobje se krhajo in lasje izpadajo, oči moramo iz varžeta jemati, nogovice in hlačice se tresejo in lice se grbanči, podložniki — noge več ne ubogajo, — srce, glavni organ življenja postaja osemkrat manje, — kdo ne bi se bal starih dni! Bridke skušnje življenja storijo mrzlo nam srce, prijateljske zaveze se razvežejo, ko smo zgubili poslednjega prijatelja iz svoje mladosti. V starosti še sem jaz edino našel ve-sele — Židove, ker vez barantije jih veže na društvo, torej postani barantač, — ako imaš kapitale, ali pa se pravdaj skoz celo življenje kakor starec Kato. Ker pa

hodnji mir ne stavijo previsoko in se zadovolje z vspehi, ktere dosežejo že vsled dosedanjih zmag, in kateri francoskega naroda ne bodo silili do skrajnega: ali Prusa pregnati, ali pa častno umreti.

Dopisi.

—r—. **Iz Ljubljane**, 20. oktobra. V narodnih društvih se prične prihodnjo zimo vendarle več življenja. Dramatično društvo bode razve v gledališči vsaki mesec 1—2krat v čitalnici predstavljalo. Čitalnični odbor zlasti pa se muja živahnost prejšnjih let udomačiti v dvorani, v kterej se je do sedaj edino le plesalo in — plesalo. Pevski zbor čitalnice pod vodstvom g. Valente dobro napreduje, pristopili so mu tudi učiteljski pripravniki. Želeli bi, da bi se tudi še nekateri drugi gospodje, ki so nekdanj že pevali v čitalnici, udeležili. V Ljubljani, kjer je toliko izvrstnih pevskih moči, se da sestaviti pevski zbor, da bi mu ga ne bilo enacega, pa do sedaj je bilo veliko malomarnosti. „Sokol“-ovi večeri bodo v čitalnični dvorani, ki se ravno sedaj prav okusno lepša. Nemško društvo, pred janjskimi dogodbami „Turnverein“, sedaj samo še „feuerscheu“ imenovano, se bo tudi zabavalo na čast, slavo in dobiček g. Ehrfelda. Iz mesta tako nikamor ne sme, naj si tedaj zasedena jetra pretrese pri plesu in če bojo posebno dobre volje, naj pošljejo še 100 gld. v Manjco za nemške brate, bo vsaj trgovec Woschnagg — ki nekako ostentivno izpostavlja slovenske trake v svojej štacuni, dobil pohvalo in začudenje, da se germanški reči v slovenski Ljubljani delajo ovire. Kaj bi pa škodilo, gg. nemčurji, ko bi se spomnili tudi pogorelcev v Postojni? Saj od njih več skupite nego od severne Nemčije! Filharmonično društvo bo imelo svoje pribežališče na strelišči ali pa v kazini, ker mu dež. odbor redute ni dovolil. Naši „sportsman“ na čelu neogibljivi g. Doberlet, kteremu je menda spremljevanje mrtvih za dober denar tudi „sport“, napravijo za zimo društvo, ki se bo zabavalo na — ledu. Veliko življenja!

Ljubljanska davkarija ni posebno milosrdna. Pretekli mesec je samo 600 posestnikov rubila,

je to nemoralno, živi v starosti v kraljestvu duhov. Ne misli, da je v starih časih, to je kader si ti bil mlad, vse dobro bilo. Glej da te ne bode zadel spis Horacijev o starcu:

multa senem circumveniunt incommoda,
querit, et inventis miser abstinet et timet uti,
vel quod res omnes timide, gelideque ministrat.
Dilator, spe longus, iners avidusque futuri,
Difficillis, querulus, laudator temporis acti
Se puero, causor castigatque minorum.

Cicero je imel prav, da vsaka starost ima svoje veselje. Dedovina (erbijs) mladosti je — radost, — starosti pa modrost. Skrbi si torej najpoprej za zdravje duha, in lahko boš prenašal butaro starih let. Skrbi si tudi za stare dni, da dobiš „otium cum dignitate“, tako postane prestop ložejši. Dobro bode za starost, ako si si hranil vsa svoja „pensa“, abecednike, pisma že umrlih prijateljev, celo stare škornje in oblačila. Kako boš se smejal čez pedantizem Hribarjev, kako čez modo tvoje mladosti, ko si z lastovičjim repecem, drugače imenovan: frakom, miglal pred naprepostavljenimi. Zastopi dobro vrstice Rimljana: Quot annos? annos, quos habeo, Pontice! non me habent. Kar pa človek ne more spremeniti, to naj prenaša potrpežljivo in si gladi — grbavo lice. Misli si: starost je hiša, ki se mora zmirom popravljati, ladija, v kateri se ima luknja za luknjo zamaševati, pipca, ki se mora zmirom snažiti, ako hočeš iz nje kaditi.

Vendar ložje si bodeva o starosti dopisovala, kedar naju bode popadla, sedaj še stojiva v moški dobi in ljubiva domovino in znanosti; tvojo hipohondrijo bi vendar tudi zvrčila — mozzeta, ali te dobijo le — mozzini. Zdravstvuj! Tenez chauds le pieds et la tête, svetuje Motaigne, sedaj pa je že mrzlo, drva pa morava obadva kupovati. Ves Tvoj

Επιχαρμος.

nektere samo zbog 50—60 kr., Janezu Pajku na Studencu je zbog 15 kr. poslala „sekacion“, kar velja v novem denarji 18 kr. Večina kmetov ne ve, koliko so dolžni, ker davkarji in „frankači“ uradujejo le ustavoverno nemški, in napis pri ljubljanski davkariji kaže, da bi slovenski še à la Trubar in Dalmatin ne znali. Tudi je naša davkarija tako vestna, da celo take tirja, ki so že plačali, exempli gratia, posestnika Janeza Piriha na Dobrovi. In pri vsem tem imamo še dolgove v Avstriji!! — G. Dežman zagovarja prijatelja Maliča in njegove jabelko-renegate, ker se je že navadil odpadnike hvaliti. Pa tu mu ne moremo pomagati. G. Malič je v vsej resnici malo dni pred razstavo lepo število jabelk in hrušek od najbolj slovitega pomologa iz Gradca dobil, ki ima svoje posestvo prav blizu glavnega mesta Štajarske. Ta graški pomolog je bivši lekarničar. Želite g. Dežman zvedeti ime? Vam poslužimo. — Društvo delavcev napreduje, k blagajnici za bolne in onemogle jih je že čez 90 pristopilo. V nedeljo se bo društvo utrdilo in si vodjo zbralo. —

Iz Ljubljane 19. okt. [Izv. dop.] Ljubljanski Tagblatt, ki ima veselje natanko pobirati po širocem svetu škandale in jih trositi med verno izraelsko ljudstvo, je tudi s posebno radostjo, z nesramno zadovoljnostjo včeraj omenil škandal, kterega je luč inteligencije in kapitala, mameluška druhal napravila občespoštovanemu gosp. Hermanu na Ptujem. O tem obširno govoriti ne morem, ker nisem bil tam; vprašam le, kako da zdaj ni spustil ta list č celo krdelo svojih navadnih psov in zaničevanj, ktere ima zmirom pripravljen, ako se kteremu ljubljanskemu mameluku le en las zakrivi, zakaj zdaj ne kliče na pomoč vse briče, žandarje in policaje, zakaj zdaj ne kriči, kje so bajonetni in sablje, kje je orožje, da bi se tacim ljudem, tacim representantom nemške kulture vrnilo z enako mero, zakaj zdaj ne zahteva vešal, na kterih hoče v enacih slučajih viditi druge? O Dragotine, quosque tandem!*)

Iz Tržiča 19. oktobra, [Izv. dop.] Pripoveduje se nam, da bode železnica od Ljubljane do Belaka kmalu dodelana in se ima že v začetku novembra za rabo občinstva odpreti. Vendar kaj to nas briga! mi se ne zmenimo čisto nič za to, ker mi nimamo prilične postaje, kajti ona za nas odločena v Podnartu, nam je predelež od Tržiča, dalje imamo hud klanec v Gobovcah in povrh temu še mitnico v Podnartu.

Ali se bo ta ostarela naprava in brž ko ne edina na skupnih skladnih cestah na Kranjskem, kdej in kdaj odpravila, tega ne vemo. Pa tudi Kroparjem in Kamnogoričanom ta postaja ne bo posebno ugodna, kajti tudi oni imajo preveč daleč do nje.

Kaj pa naši nemčurški bratje Radoljčani? Za časa cesarja Franca I. so hoteli prebivalci v Feldbachu na Štorskem, imeti vsako sredo tržni dan. Po dolgem in modrem zborovanji pošljejo oni najbolj modre može v Beč do svitelega cara. Po prijaznem sprejemu so oni prosili: „Majestät wir bitten um einen Mittwoch.“ (Veličanstvo mi prosimo za eno sredo.) Vlada je njih prošnjo uslišal, ter jim privolil sredo kakoršno vsem podložnikom; oni imajo toraj sredo ne pa tržnega dneva, ker niso zanj prosili.

Skoraj enaka se je zgodila Radoljčanom, kajti najbolj previdni in modri može, kteri imajo z nami vred Germanijo za svojo boginjo, navezali so brešinj ter vzeli v roke popotni les in odpotovali so v Beč, da bi tam izprosili pri velemogočnem Kljunaču postajo za Radoljco. Akoravno se jim baje ni precej pritrdila železniška postaja, vendar izprosili so jo — ali gotovo so pozabili povedati, kje da bi jo radi imeli, in tako se je zgodilo, da je njih postaja v Lesce prišla. Tam namreč se bere z velikimi čerkami Radoljca-Radmannsdorf. Evo neumnost Feldbacherjev Radoljških! Tako vsaj pripoveduje pravljica.

Kaj posestniki v Lescah k temu porečejo, tega ne vemo; — mislimo da smejo biti zadovoljni in da jim bo tudi všeč, kajti tujec bo imel Lesce za Radoljško predmestje — ali celo za Radoljško novo mesto, ktero se bode v dubu napredka na podlagi narodne

*) Celo „Tagbote f. Untst.“ je obžaloval — na videz vsaj — ptujsko neotesanost. Vredn.

Omike od starodavne, nekdanj tudi slovenske Radoljce odlikovalo, tem bolj, ker se ima sklicati (kakor slišimo) tam prihodnje leto velikanski tabor. Ali kam smo zabredli od železnice na tabor!

Tudi postaja v Lescah ne bo splošno zadostila, gledalo se je bolj na tujce, kteri Bled obiskujejo, nego na domače potrebe. Gozdni pridelki, kterih se največ pri Radoljci iz Jelovce izvažuje, se bodo morali celo v Lesce voziti. Tudi od Kranjcev slišimo o njih nezadovoljnosti, ker se bojijo za svojega tržnega dneva veljavnost — vendar to je malenkost. Da tudi Ločani niso in ne morejo zadovoljni biti, to razviditi mora vsakdo, kdor ve, kako daleč oddaljen je njih kolodvor od mesta. Mestu je s tem malo ali čisto nič ustrezno, popotniki iz družih krajev pa se bodo morali daleč v stran voziti, in tudi sicer veliko več voznine plačati. Edino posestniki fužin v Javorniku in Savi pa so baje zadovoljni — ker so vsak svoj kolodvor dobili. Sploh pa slišimo pripovedovati, da je pri delu Rudolfove železnice mnogo pomanjkljivosti in napak. Tako je na primer pred kacimi 8 tedni odnesel hlapec neki most pod Javornikom, in pri tej priliki sta bila delavca usmrtena, nekaj družih zlo poškodovanih. V Radoljci, kjer so nad železnično črto premostili kantonsko cesto in naredili del nove ceste, je most pravi škandal, vreden brat tistega dela ravno te ceste, kterega je meril g. Sovan za časa okrajnega predstojnika Koširja, ki je stal več tisuč forintov, da ne računimo tisuč in tisuč dni tlake. Dalje hudobni ljudje hočejo vedeti, da je v tunelu med Radoljco in Podnartom 5. ring ali obok od srede tunela proti Podnartu le en čevelj in nekaj čez močen, kar je za tak svet in tako težo kakoršna je ravno oni holmec, skozi kterega drži oni tunel, vsakako premalo. Koliko je na tej govorici resnice, tega ne vemo — upajmo, da to ni res, in da bo dotično vodstvo, to kot neresnico zavrnilo. Ne omenimo družih malenkosti, ktere se bodo gotovo sčasom odstranile, moramo vendar povedati, da tudi v Medvodah je most tak, da se lomi že kamen za novega, kajti ta je prav „miserable“, kakor se je izrazil dotični mojster zidarski, — kteri je delo za novi most prevzel. Kako se bo na tej potezi enakopravnost naša spoštovala tega, denes še ne moremo določiti. Upamo, da se bo storilo kar je prav — vendar nas tudi ne bo iznenadilo, ako bi bilo po stari blazeni navadi — kajti mi smo na vse že navajeni, dobro poznajoč višje gospode na merodajnem mestu.

Nikakor pa se ne dá tajiti, da je na tej črti, ktero smo videli od enega konca do drugega, mnogo krasnih stavbarij — in en par velikanskih mostov, prav po ameriški šegi — tako so tudi kolodvori v jako krasnem okusu zidani, tudi gre ta črta skoz najlepši in najbolj romantični del naše slovenke domovine.

Iz Zagreba 20. okt. [Izv. dop.] Od kar so na Francoskem republiko proklamirali, postali so tudi naši Starčevićjanci republikanci. Popreje so mislili, da jim bode Napoleon do velike hrvaške države pripomogel, ter iz nje za svojega bratiča princa Plon-Plona sekundogenituro naredil. Denes pa ko vidijo, da je pruski Tamerlan francoskega Bajazida v krletku vlovil, postali so naenkrat republikanci in oboževalci Gambette. Sicer stoje vse naše stranke brez razločka s svojimi simpatijami v francoskem taboru, tako trdo pa vendar nobena ne kakor Starčevićjanci. Zmerom očitneje se kaže, da hočejo Starčevićjanci na slovanskem jugu ono igro igrati, ktero Poljaki na slovanskem severu igrajo, in ki se v malih besedah glasi: sovratstvo slovanstvu! — Kakor Poljaci za podiči se imajočo veliko Poljsko zahtevajo mnogo tega, kar ni njihovega n. pr. vse Maloruse in Litvane, ravno tako zahtevajo Starčevićjanci za stvoriti se imajočo Velehrvatsko državo mnogo tega, kar ni njihovega: Slovence,*) Srbe in če mogoče tudi Bolgare. Kakor Poljaci o slovanski solidarnosti in vzajemnosti ne besedice slišati nečejo, ravno tako tudi Starčevićjanci ne. Z imenom „Slavo-Srb“, kterega so oni sami izmislili, psujejo narodnjake. Kakor so Poljaci od nekdanj svoje oči na Pariz obračali, in svoja ušesa na vse ogle Tuillrij nastavljali, čakaje kaj jim bode sfinks Napoleon rekla, ravno tako, se ve da v stotero manjem razmerji, tudi Starčevićjanci. Skoraj se bo

*) Vredništvo našega lista je svoje mnenje v tej zadevi izreklo v zadnjem listu. Vredn.

moglo reči, da ta stranka s svojimi zverženimi idejami začenja, kar se pravi, zanimiva postajati. Pri prihodnjih volitvah za sabor se bo pokazalo, v koliko so se njene ideje v narodu vcimile, koliko javnega mnjenja je njenega, in sploh koliko v političnem boji premore. Kar Starčevićancem zelo škoduje, to je razen njih sovraštva vsega slovanstva, njih solidarnost z Magjaroni, tako da je sumnja celo opravičena, da Starčevićanci niso neodvisna in samostalna politična stranka, ampak le pokorni slugi Magjaronstva. Kdaj god, in kjer god je Kain magjaron po Abelu narodnjaku tolkel, tam mu je tudi „kompare“ Starčevićanec pomogel. Sicer je pa vse dosedanje dejanje in nehanje Starčevićancev imelo na sebi značaj Katillinarske krvne zarote. Glasila javnega Starčevićanci denes nimajo nobenega, oni samo še v brošurah „delajo“. Zvekan bi se sicer rad geriral, da je Starčevićanski organ, pa to je samo krinka, pod katero bi rad svoje pravo lice, svojo odvisnost od Raucha zakrival; pa zakriva je si lice, razgali si na drugej strani magjaronsko kopito. Tudi „Sloga“ si Starčevićanci za propagando svojih idej časih izposojujejo. Ta naša „Sloga“ denes nima nobenega strogo omejenega programa. Starčevićancem se je do sedaj bolj prijazna nego sovražna kazala. Z narodnjaki bi se rada pomirila, če bi ti le hoteli za banstvo Lacike Pejačevića, njenega bogatega majordomusa, se potegovati. Najraje bi pa po Rauchu, tekmeu grofa Pejačevića, če že ne udarjala, pa vsaj krcala, pa se le prav ne upa, boji se, ka jej ne bi Rauch tako brevi manu vrat zavil.

Kar „Slogi“ manjka, to je: bolje vredništvo. Njeni članki so večom stranom tako brez vsega duha, da niso za prebaviti. Lastnih izvirnih misel nima, in če kakor slepa kokoš časih kako novo vehavo izmisli, jo gotovo na napčno mesto postavi. Poleg tega siromaštva domačega dušnega blaga, kopira izposojene misli na tako nespreten način, da se človeku ta dušna mlitavost mili. Sedanji njen vrednik Pavišič si sicer prizadeva po svojej vnanjej prikazni oponovati, pa se le smešnega dela. Če na njegovej črnožametnej surki ne bi vrbcev bilo, in če brke ne bi po magjarski v viške sukal, bi človek mislil, da je brst kake starovenecijanske „nobile“-familije. Pavišič je denes samo še „objectum foppabile“ zagrebških inteligentnejih krogov. Bolj ko perirora, bolj ko svojo politično modrost kazati hoče, bolj se mu v lice smeji. Nekter človek ima to nesrečo, da mu pamet nikdar ne dozori, in take vrsti človek je . . . Siromaček!

Narodnjaška stranka začela se je, kakor pri Čehih in Slovencih na stare in mlade cepiti. Stari narodnjaki žele političen savez s Magjari, seve da savez inter pares; — mladi narodnjaki pa nobenega, ter hočejo solidarno postopati s srbsko, česko in slovensko narodno opozicijo. Denes je mlada narodnjaška stranka sicer še embrio, ali klika je v rodno zemljo položena, in — iz malega raste veliko.

Kakor je „Slov. Nar.“ že povedal, prestavljen je profesor Ivan Macun iz Zagrebske na gimnazijo v Gradec. 18. t. m. nas je zapustil. Mi mu želimo, da bi v Gradcu našel ugodneje okolnosti v svojem poklicu, nego so bile tiste, ki so ga v Zagrebu pri današnjih naših homatijah obdajale. Poštenjaku narodnjaku, služočemu denes na Hrvaškem, ni ena ampak dva na móka. Vsak je Rauchu pod nožem, kadar se mu zvidi, pa pohne, in po njem je. Zavolj tega gosp. Macunu na njegovem premeščenju srčno čestitamo. Zagrebška gimnazija zgubila je v njem silo, ki jo nadomestiti denes faktično ni v stanju. Macunovo premeščenje podteknilo je tudi druge tukajšnje slovenske profesorje, da so, ali že v Cislajtanijsko prosili (do zdaj dva), ali pa to ob prvej priložnosti storiti namerjavajo. Šolskim deželnim svetovalstvom na Slovenskem pa naj bo resno na srce položeno, naj to priložnost ne zamude, ter se naj podvzajo, da domače sinove zopet nazaj v domovino dobe. Kaj bo pa s tukajšnjimi srednjimi učilišči, če slovenski profesorji odidejo, to bog ve. Od kodi profesorje vzeti, ker jih nikjer v zalih (vorrath, überfluss) ni. Denes je konsum iteligencije na Hrvaškem mnogo večji, nego je produkcija iteligencije. Kamo pridemo na tak način, za božjo voljo! —

Iz Dunaja, 21. okt. [Izv. dop.] Delavni, hitri in na vse misleči so ti Prusi, to se jim mora priznati. Še sivec „heldengreis“ ni praga pariških Tuljerij prestopil, da bi tam pogodbo miru med kupi mrtvih Francozov in svojih ljudi podpisal, že Bismark misli, kako bi naglo rešil nemško vprašanje, nemško zedinjenje pod prusko pikelhaubo. Tekajo nemški diplomati v tabor pred Pariz, depeše leté sem ter tje, zares čudenja vredno: Bismark kuje železo, dokler je gorko, ne pusti južnim Nemcem časa, da bi se premislili. Dokler je vojska zbrana, dokler ne vidijo, kako revo in radlogo so zaslužili: mora vse gotovo biti. — Zares, Slovanje nimamo vzroka in ne godí se nam, Pruse, ki so vse prej, nego hvale vredni, hvaliti, a ti diplomati svoje rokodeljstvo umejo, to imponira tudi nasprotnik.

Ko bi pri nas pošten avstrijsk državnik bil z enako energijo, kje bi bila Avstrija! A nij ga. Včeraj je naš oktoberski diplom star že deset let, pu še vedno v povojih leži, ni ga, kateri bi ga v življenje obudil.

Politični razgled.

Česka državopravna opozicija je izdala kratek, pa jedernast oklic na „narod česki“, v katerem se priporočajo sledeči kandidati za neposredne volitve. Za Prago: Hanke; za druga mesta: dr. J. Gregr, dr. Prachenský, dr. W. Grünwald, dr. K. Mattuš, dr. A. Schmidt, dr. K. Roth, dr. A. Porák, E. Tuschner; za kmečke srenje: dr. St. Kodym, dr. P. Trojan, W. Platzter, dr. K. Klaudy, dr. L. Rieger, dr. K. Sladkovsky, K. baron Villani, W. Zeleny, dr. E. Gregr, F. Urbanek, dr. F. Brauner, dr. J. Škarda, O. Zeithammer. V oklicu beremo: „Kakor vselej dozdej bodeš se tudi tákrat odlično skazal po složnosti in nezlomnosti Svojega političnega prepričanja, po Tvoji neustrašljivosti in neomagljivosti v izvrševanju svojih političnih pravic. Ti ne bodeš dopuščal, da bi se količkaj smelo oškodovati državno pravno Česke dežele in česke krone! — Ti bodeš pokazal, da Te Tvoji nasprotniki ne utrudijo, da Ti ne morejo uspešno nasprotovati?“ V oklicu ni nič izrečeno, ali pojdejo izvoljeni v državni zbor ali ne.

Francoski viri poročajo, da je Angležka v Berlinu in Toursu predložila neke pogoje za prihodnji mir in da dela v porazumljenji z Avstrijo in Italijo. Tudi Rusija bi hotela delati v enacem smislu, pa sama zase brez zveze z družimi vladami.

Garibaldi je bajé že osnoval oddelke ljudske vojske v Vogezi. Med prostovoljci je bajé 2 batalijona Italijanov pod vodstvom Menotti Garibalija.

Piše se, da se je Turčija zvezala z Grško v ta namen, da bi se ti državi skupno branili proti vsaki vlasti, ki bi hotela v orijentu vojskovati se.

Z bojišča dohajajo poročila, kakor so dohajala od začetka. Francozi hvalijo svoje vspehe, Prusi svoje, posebno odločivnega pa še ni znano. Prusi ravno niso mogli posebnega doseči, če mora kralj kraljici brzojavljati, da so Prusi odvrnili majhen francosk naskok iz Pariza. Drug prusk telegram poroča o enakem naskoku iz Mont Valerien, bahnje se da so Francoze zavrnil nazaj. Čemu to bahanje? Francozi bi itak sami šli v trdnjavo nazaj, kader dosežejo svoj namen. Po tretjem pruskem telegramu so Prusi pri Soissons ujeli 99 častnikov in 4633 mož, 128 topov, 70.000 granat, 3000 centov prahá, vojno blagajnico z 92000 franki in bogat magazin ene divizije za na 3 mesece. Vse to se bode moralo še potrditi, za zdaj je menda vse pretirano.

Enako pretirano je menda francosko poročilo, ki se je iz Toursa poslalo po svetu in se glasi: 14. t. m. je Bazaine s 80.000 možmi napadel Pruse, jim uničil 26 batalijonov in 2 konjiška polka, je razdel plavže in cerkev v Ars-u, in je sovražniku odvzel 193 vozov živeža in streljiva. Vojake obsadne armade morajo večkrat zamenjavati, ker Bazaine s slepilnimi napadi vojake jako utruja. Bazaine daje vsako drugo uro znamenje k napadu in začne streljati z topovi. S tem sili Pruse, da morajo biti vedno na nogah in pazljivi.

Pruski častniki priznavajo, da so tifus, Bazaine in pomankanje spanja trije hudi sovražniki. Pa če bi tudi v tem telegramu ne bilo resnične besedice, vendar ne more tako brez vsega biti poročilo, ki ga je „Pol.“ dobila iz Monakova. Po tem bi bil general Werder 21. t. m. telegrafiral pruskemu glavnemu kvartirju: „Od včeraj sem je popolnoma morala prenehati vsaka komunikacija med menoj in Epinalom ter med Epinal Luneville. Telegrafi so cele ure daleč čisto zginili, železnice so na blizu 100 mestih čisto razkopane in šine pometane v Mozelj. Temu razdjanju je to krivo, da je velik oddelek posade v Belfortu sporazumljen z ljudstvom in mnogimi tisoči prostovoljcev marširal proti našemu levemu krilu. To sem o pravem času zvedel, sem nehal napredovati in začel paziti na sovražno gibanje, ki pa je bilo le navidezno, tako so prostovoljci dosegli svoj namen brez veliko težave. V mestu razpostavljene straže so večidel ujete, nekoliko jih je v boji ubitih. Vsled tega sem moral svoje operacijo prenehati.“ Vsakako je razvidno že iz tega, da se je jelo Francozom bolje, Prusom pa slabeje goditi.

Razne stvari.

* (**V a b i l o.**) Slovensko politično društvo „Soča“ bo imelo občni zbor v Gorici dne 3. novembra ob 11. uri predpoldne v novem stanovanji čitalnice, to je v Bensovi hiši nasproti c. kr. okrajne sodnije pri Sv. Antonu. Na dnevnem redu bodo sledeče točke:

- 1) Poročilo o dosedanjem odboru delovanji.
- 2) Račun društvenih dohodkov in stroškov novega leta.
- 3) Volitev novega predsednika in odbora.
- 4) Predlogi posameznih družbenikov.

Vabijo se prav uljudno p. n. gospodje družbeniki, da se udeležé zbora v prav obilnem številu.

V Gorici dne 18. oktobra 1870.

Odbor „Soče.“

* (Slovenščina v časti pri Nemcih.) V „Tagesp.“ beremo: „Gre govorica, da se bode izpraznjena služba višega državnega pravdnika v Gradcu podelila dunajskemu državnemu pravdniku g. Schmeidel-nu. V tukajšnjih juridičnih krogih ne hoté verovati tej govorici, ker g. Schmeidel ni zmožen drugega deželnega, t. j. slovenskega jezika, kar bi bilo protivno postavnim določilom.“ To je že vendar sleparija največe mere. G. Schmeidel je prvič na slabem glasu, ker je na Dunaji strogo postopal proti novinarstvu, drugič bi graški „juridični krogi“ najraje enega iz svojega kroga potisnili na mesto višega državnega pravnika. Izgovor zaradi nezmožnosti v slovenskem jeziku je grda hinavščina, ker se graškim „juridičnim krogom“ do zdaj še nobenkrat ni oglasila njih „juristična“ vest, ko so se proti „postavnim določilom“ nastavljali ne le v Gradcu, ampak sredi med Slovenci viši in nižji uradniki, ki slovenščine s kratka niso bili zmožni, ali so jo lomili in jo lomijo, da se je Bogu smiliti.

* (G. dr. V i n c e n c K l j u n.) dvorni svetnik itd. Na Dunaji teče zdaj pred kazensko sodnijo končno obravnavanje zaradi velike goljufije. V tej pravdi je bil zaslišan svedok, ki je o „verwaltungsratshkem“ in „direktorskem“ delovanji našega Kljuna take goropadne stvari pravil, da se zdaj njegovi tovariši dvorni in ministerijalni svetniki posvetujejo, kaj jim je storiti proti takemu tovarišu. Menda vendar ne bodo dalje hoteli z njim vred služiti? Kaj porekó kranjski veliki posestniki k svojemu zastopniku, čegar „židovstvo“ zdaj paradiira po vseh novinah?

* (P a l e n e m s k o!) Iz peresnega boja, ki se je zavoljo oslove senice Vodnikovega rokopisa vnel, zvedamo, da naša ljuba slovenska „Matica“, prvi zavod za razvoj slovenščine, z ljubljansko sodnijo po nemški vodi svoje pravde! To se bere v zadnjih „Novicah.“ Sicer se v to stvar ne mešamo. Opomba pak je prav blizu, da če Matica in njeni odvetniki ne varujejo svojih narodnih pravic, kako jo bo naš kmet, ki si zna menj pomagati. Naprej?

Dunajska borsa 24. oktobra.

Enotni drž. dolg v bankovcih	57 fl 15 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66 " 80 "
1860 drž. posojilo	93 " 10 "
Akcije narod. banke	7 " 15 "
Kreditne akcije	256 " 70 "
London	122 " 90 "
Srebro	121 " 75 "
Napol	9 " 84 "

Vsem znancem in prijateljem,

ki so se v tako obilnem številu udeležili pri pogrebu ranjkega gospoda

Martina Kopača

v Slatini, posebno tudi gg. pevcem iz sv. Jurja in Šmarja, ki so peli nadgrobnico, se srčno zahvaljuje žalujoča rodbina.

Slatina, 20. oktobra 1870.

Oznaniilo.

Učenci za c. kr. višo realko v Mariboru se bodo 29., 30., 31. oktobra od 8—12 dopoldne sprejemali v direkcijski pisarnici koroške ulice št. 219.

Učenci, ki z nova ustopijo, naj seboj prinesó poleg krstnega ali rojstnega lista tudi še zadnje šolsko poročilo ali zadnje šolsko spričevalo. (1)

Vodstvo c. k. više realke.

V Mariboru 20. oktobra 1870.

(2) Na zdravje!

Pri ljubljanskem telovadnem društvu "Sokolu" je izpraznena služba

telovadnega učitelja.

Učitelj mora biti Slovan in slovanskega jezika zmožen, ker mu pri podučevanju mora rabiti jezik slovenski in posebno slovenska telovadna terminologija.

Ponudbo sprejema do 15. novembra letos podpisani odbor, pri katerem se zvedó natančni pogoji.

V Ljubljani, 18. oktobra 1870.

Odbor ljubljanskega telovadnega društva „Sokola“.

Cenejšje kakor pravo zlato,

pa lepše in elegantnejše je od prof. Rheina iznajdeni zlahtni metal

Rheinovo zlato,

ktero se edino in samo izdeluje v fabrikah

TRAUGOTT FEITEL-NA

Iz tega novega metala, Rheinovo zlato imenovanega, izdelani kinč nepotreben dela pravi kinč, ker ta novi fabrikat gledé barve in oblike nič ne zaostaja za pravim, pri tem pa velja le $\frac{1}{4}$ del, kar se pri pravem kinči računi samo za njegovo izdelovanje. Še strokovnjake naš kinč lahko moti, tako natanko je ponarejen. (5)

Koravdast kinč, od pravega ne razločljiv, zapestnik in uhani f. 1.50, ovratni kinč f. 1.20, večja rešta koravd f. 3, velik zapestnik z uhani f. 2.50.

Granatov kinč: 1 zapestnik 50 kr., večji 80 kr., uhani 50 kr., večji 80 kr.

Cela garnitura iz Rheinovega zlata, zapestnik, uhani z granatovim ali koravdastim kinčem, ali brez tega za basensko ceno 40 kr.

Najnovejši kinči!

Moderno, lepo, cenó, kakor pravo zlato, nikdar ne otemni, motljivo ponarejeno kamenje, krasna emaila!

Zapestniki, fino po kr.: 40, 60, 80, f. 1.

Uhani, fino po kr.: 50, 80, f. 1.

najfinejši po f.: 1.50, 2, 2.50.

Cele garniture, zapestniki in uhani 80 kr., f.: 1.20, 1.60, najfini, f.: 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Narokvica, fino po kr.: 50, 80, f. 1; najfinejši po f.: 1.50, 2, 2.50.

Ogrljaj, najfinejši po kr. 90, f. 1.20, 1.50.

Medalijoni, fini po kr. 20, 40, 60; najfinejši po kr. 80, f. 1, 1.50.

Glavniki z Rheinovim zlatom oplatičeni, kr. 80, f. 1, 1.50, 2, 3.

Prstani s ponarejenim zlahtnim kamenjem, kr. 30, 40, 50, 60, 80, f. 1.

Urne verige, krasne, za gospode kratke, kr. 50, 80, f. 1, 1.50, 2.

Urne vrige, take, za gospé, f. 1.90,

" " dolge, venecjskega lica, f. 1.40, 1.80, 2.

Naprne igle za gospode, kr. 20, 40, 60, 80.

Predrajene gumbje, kr. 10, 15, 20, 30.

Zapestniške gumbje, kr. 20, 30, 40, 60, 80.

Zavratniške gumbje, kr. 5, 10.

Cele garniture gumb, jako fino, elegantno, kr. 50, 80, f. 1.

Malosti za k uri, krasno sestavljeno, kr. 68, 80, f. 1.

Riegerjevi prstani, pravo srebro, emailirano in dobro pozlačeno z udobljnim napisom: „Nedejme se!“ potem „Sokolski“ prstani, ravno tako z vpisom: „Na z dar!“ samo f. 1.

13 lot. punc. srebrna urna veriga, v ognji pozlačena, kratka, 3 f. 50 kr., 4 f., dolga f. 6, 7.

13 lotni srebrni medalijoni, v ognji pozlačeni, punsirani, f. 2.50, 3.

Vedno dušech kinč, iz indijskega zelišča, ki vedno ohrani svoj naravni kinč in je vsakako neprecenljiv in obče priljubljen. Ako dama ž njim stopi v sobo, napolni jo vso z vonjavo.

Zapestnik 50 kr. do f. 1, 1.20, 1.50.

Uhani, 80 kr. do f. 1, 1.20, 1.50.

Ogrljaj, kr. 60, 80 do f. 1, 1.50, 2, 2.50.

Narokvica, kr. 40, 60, 80 do f. 1, 1.50.

Tudi malo premožen človek lahko je s srebernine! Najlepše, najprikladnejše darilo in vse garantiramo.

Noži in vilice iz kineškega srebra, angleška klinja 90 kr., žlica 60 kr., žličica 30 kr.

Etui s 6 noži, 6 vilicami in 6 žlicami, izborna, krasno darilo samo f. 12!!

Izključljiva last in zaloga slovanske kupčijske hiše

Traugott-a Feitel-na

na Dunaji, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 57, Kärntnerring Nr. 2.

Miha Truden,

trgovec v Trstu,

(3)

kupuje za gotove novce po primernej ceni: fižol, oves, maslo in druge domače pridelke; a prodaja ravno tako tržaško blagó, kakor: kavo, grozdje (cibebe, vajnprie), laško olje, sol, petroleum itd.

Kmetijski pomočnik

(Ökonom),

neoženjen se od 1. januarja prihodnjega leta z dobro plačo v službo vzame. Na taiste, kateri v vinoreji in živinozdravstvu skušnje imajo, se bo posebno oziralo. Spričala naj se pošljejo na **Trebarsko graščino pošta Trebno (Treffen)** na Kranjskem. (2)

(5)

Papirji, obiskalnice, pečati in druge pisne priprave,

najbolje blago po sledeči preniski ceni.

Geslo kupčije: Tudi za malo denarja se lahko kupi dobro blago.

Francoski papir za pisma

v ktero se zastonj vtisne vsako ime, črke in krone.

100 listov osmike, fini, beli gld. — kr. 45

100 " angl. rebrastega ali " — " 65

liniranega " — " 75

100 listov rebrastega v vseh " — " 85

barvah " — " 85

100 listov četvorke, fini, beli " — " 1

100 " angl. rebrastega ali " — " 50

brast in liniran " — " 50

100 listov, zavitkov, osmerke, " — " 55

rebr. močan papir " — " 60

100 listov, zavitkov, pisanih " — " 65

rebrastih " — " 65

100 listov, zavitkov, znotraj " — " 60

ostekljenih " — " 65

100 listov, zavitkov, za četvor- " — " 65

ko, rebr. močan papir " — " 65

Dve lepi črki s krono v običnem bar- " — " 30

votisku veljati na 100 listih 30 kr., za 100 " — " 30

zavitkov 30 kr.

100 obiskalnic

na dvojno lakiranim papirji, najfinejši kam- " — " 50

notisk, najnovejšje pismenke, 1 gl., ravno take, " — " 50

fineje, s črnim tiskom 50 kr.

Jeklena peresa

Regulator-peresa za vsako roko in pa- kr. 24

pir, 12 peres " 10

12 angležkih, najboljših 12 vrst " 80

12 ducentov (1 karton) omenjenih vrst " 80

12 " Aluminium-peres, proti rji " 80

zavarovani " 80

1 ducent kavčukastih peres, po svoje " 10

izvrstnih " 10

1 ducent svinčnikov, dobrih, kr. 10, 15, 25, " 35, 45.

1 ducent peresnih ročajev, kr. 10, 15, 25 30. " 30

Jako spretni so novi mašinski svinč- " 30

niki: ni jih treba ostriti, tudi se ne lomijo, " 30

1 svinčnik v les vdalan 10 kr., v kost 15 kr., " 30

1 svinč. s peresnim ročajem in nožem 90 kr., " 30

1 kapsula s tekočino za 3 mesece 10 kr., 1 " 30

kos union-radir-gumi za svince in tinto 5 kr. " 30

Najlepše izrezani pečati s " 30

krasno pisavo. 1. pečat z 2 črkama s " 30

finim držalom 50 kr., krona velja 30 kr., cela " 30

imena po ceni.

Preše za visoko iztisnjeni tisk " 30

z imenom lepo delane f. 2.80, 3.50.

Stampilije s kositarjevo skatljjo, " 30

mastjo in ščetom 4 f. 50.

Najnovejšje stampilije samooma- " 30

kalnice napravijo 1000 iztisov, ako se ma- " 30

šina samo enkrat namoči, najprikladnejše za " 30

pisarne in urade, 1 šk. z najfinijem izrezom gld. 50.

Nepokončljive elastične tablice " 50

za računanje po 5, 10, 15, 20 kr. " 50

Najlepše karte za godin gratu- " 50

lacije, krasno izdelane po 5, 10, 15 kr., " 50

posebno lepe z vedno dišečo blazinico po 20, " 50

30, 40, 50 kr.

Pisne mape

majhne, osmerne brez oprave s zaporico f. f. 1.20, 1.50, 1.80.

Take z vso opravo po f. 2, f. 2.50.

Zunaj in znotraj umetno izdelane po f. 3.50, 4, 4.50.

V veliki četvorki brez oprave po f. 1.80, 2.50, z vso pisno opravo po f. 3,

3.50, 4. Umetno izdelane po f. 4.50, 5, 5.50.

Pečatne marke za pisma, ktere so za- rad svoje priročnosti, cene in varnega zapi-

ranja boljše, nego oblati in vosek, najlepše delo z vsakojako firmo, grbom, imenom, mo-

nogramom, 500 mark po gld. 1.20, 1000 mark gld. 1.80.

Papeterije.

Lepo oskrbljen zavo, napolnjen z raz- nim krasnimi papirji po 25, 35, 50, 60, 80 kr.,

gld. 1.

Praktično dober kup darilo je nova pisna garnitura iz vlitiga bronsa, sestav-

ljena iz 10 kosov: 1 tintnik, 1 peresni roč- nik, 1 peza, 2 pisna svečnika, 1 termometer,

1 ročen svinčnik, 1 skatlica za netilo, 1 obri- salo, 1 obešalo za kinč ali uro. Vse prav

krasno izdelano in velja samo 3 gld.

Najbolje črtavno orodje.

1 skatlica 80 kr., gld. 1, 1.20, 1.50; 1 škati- lica popolna gld. 1.80, 2.50, 3. 1 črtavnik

30 kr., 1 cirkelj, majhen, 30 kr., velik 40 kr.

Globusi po 50, 80 hr., gl. 1, 1.50, 2, 3.

Škatlice s tušom, napolnjene z najlep- šimi medenimi barvami po kr. 30, 50, 80,

gld. 1, 1.50, 2.

Listnice

lepe po kr. 10, 15, 20, v usnji kr. 25, 35, 50.

Najfinejši pečatni vosek z vonjavo, rudeč po kr. 8, 10, izvstven v raznih barvah

po 10 kr.

Novo iznajden tintni prah, kteremu je treba samo vode primešati, da se

dobi najbolja leskeča tinta; skatljica po 20 kr.

Izgledi za navadne in kali- grafične vaje v pisanji dobri za učitelje

in učence. 1 sešit male oblike z 12 pis- kartami velja 10 kr., 1 sešit velike oblike s

30 krasnimi pisavami 65 kr. — Izgledi hitro naučiti se risanja, najnovejšja metoda, za za-

četnike in diletante v različni izbiri 1 sešit 10, 15, 25 kr.